

РЕШЕНИЕ

№ 2961

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 30.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **386** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл. 220 от Закона за митниците /ЗМ/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя П. П. К., чрез упълномощени представители адв. М. Б. и адв. К. К. от САК, срещу Решение № РЗМ-5800-1584/32-382494 от 29.11.2021 г., издадено от директора на ТД Митница С..

С оспореното решение на [фирма] са начислени допълнителни публични задължения, в размер на 5 345,29 лв. по е-МД с MRN 21BG005808066363R3/13.08.2021г.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като неправилно е приложен чл.74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Не е ясно какви способности са използвани за установяване на митническата стойност на стоките. Освен това методът по чл.74 е вторичен и може да се използва само при невъзможност митническата стойност да се установи по друг начин. Не е отчетено, че дружеството разполага с продажната цена на въпросните автомобили, което също може да се използва за определяне митническата стойност. Не е съобразено от административния орган, че посочената заплатена цена в представените от дружеството фактури съвпада с декларираната митническа стойност. Не претендира разноски.

Ответникът – директор на Териториална дирекция Митница С., чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането

на юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът като извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 13.08.2021 г. в митническо бюро С.-И. е приета електронна митническа декларация /е-МД/ с MRN 21BG005808066363R3/13.08.2021 г. за митнически режим „допускане за свободно обръщение“. Митническата декларация е подадена съгласно разпоредбите на чл.170 от Регламент (ЕС) № 952/2013. С писмо, рег. № 32-260562 от 13.08.2021 г. от вносителя са изискани допълнителни документи и информация относно декларираните стоки. С писмо от същата дата управителят на дружеството уведомява, че всички документи са приложени към митническата декларация. Отдел „Митническа дейност“ извършва проверка на придружаващите стоката документи и установява, че за определяне митническата стойност са използвани придружаващите стоките фактури и е деклариран код „1“, който отговаря на метода за договорната стойност по реда на чл.70 от М.. Административният орган, след като се запознава с материалите по преписката, преценява, че митническата стойност на стоките не може да бъде определена по реда на чл.70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и следва да се приложат методите, определени в чл.74, §3 от същия регламент при спазване разпоредбите на чл.144 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. Извършен е сравнителен анализ между декларираните с М. митнически стойности на всички стоки, попадащи в същите кодове по КН на ЕС и със същата държава по произход. Отдел „Митническа дейност“ намира, че следва да се определи нова митническа стойност в резултат на прилагането на чл.74,§ 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 като за първия употребяван катастрофирал автомобил определя митническа стойност в размер на 15 255 лв., а за втория – 18 305 лв. С писмо изх. № 32-319304/08.10.2021 г. вносителят е уведомен за необходимостта от учредяване на обезпечение в размер на 5 345,29 лв. поради възникналия потенциален размер на публични държавни вземания. Дружеството е представило изисканото обезпечение. Административният орган преценява, че на основание чл.77, §1, б „а“ и § 2, чл.87,§ 1 и чл.101, §1 от Регламент (ЕС/ № 952/2013, чл.54 и чл.56 ЗДДС за „Р. Т.“ възниква вносно митническо задължение за доплащане като разлика между реално платените и подлежащи на плащане публични държавни вземания. С писмо рег. № 32-322437/12.10.2021 г. дружеството е уведомено за започване на административното производство. Управителят на дружеството с писмо от 01.11.2021 г. е възразил срещу определянето на цената по реда на чл.74, § 3 от Регламента и излага съображение за приложението на чл.70 от същия регламент. След преценка на събраните доказателства на 29.11.2021 г. директорът на ТД Митница С. издава оспореното решение, с което определя митническа стойност на първия автомобил 15 255 лв. и на втория автомобил - 18 305 лв.; определя дължимите държавни публични вземания и задължава дружеството да заплати по е-МД с MRN 21BG005808066363R3/13.08.2021 г. допълнителни публични държавни вземания в размер на 5 345,29 лв. ведно с дължимата лихва за забава.

По делото е приобщена административната преписка по издаване на Решение № РЗМ-5800-1584/32-382494 от 29.11.2021 г. на директора на ТД Митница С.. Към нея е представена декларация за допускане за свободно обръщение 21BG005808066363R3, платежни документи, фактури № 16880547/11.05.2021 г. и № 16692203/05.04.2021 г. за покупката на автомобилите, коносамент № ONEYRICBER301400/02.07.2021 г. и

други документи, придружаващи стоката.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции. Решение № РЗМ-5800-1584/32-382494/29.11.2021 е издадено от директора на Териториална дирекция Митница С. с оглед на което съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му от закона правомощия.

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като е изложена подробна обосновка за извода за определяне на митнически задължения В хода на административното производство не се установяват допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в процеса по издаване на акта.

По приложението на материалния закон:

Основният спор е правилно ли е определена митническата стойност на внесените автомобили по реда на чл.74, § 3 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския съвет и Парламента за създаване на Митнически кодекс на Съюза /М./.

Основният метод за определяне на митническата стойност е посочен в чл.70, § 1 от Регламент (ЕС) 952/2013 г., съгласно който базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, а съгласно § 2 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

В настоящия случай за определяне на митническата стойност в митническата декларация е посочен код „1“, т.е по метода на договорната стойност по чл.70 от М.. Чл.188 М. дава право на митническите органи да извършват проверка на данните, съдържащи се в приетата митническа декларация. Такава именно проверка е извършена от отдел „Митническа дейност“. След преглед на наличните данни за определяне на митническата стойност чрез съпоставка с информацията за внос в МИС-IIIА проверката установява, че е налице разлика между декларираната от вносителя митническа стойност и митническите стойности на допуснатите за свободно обръщение стоки в системата МИС-IIIА. Това дава основание решаващият орган да не приеме посочената в декларация митническа стойност, определена по метода на договорната стойност.

Тези действия са законосъобразни – чл.140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 определя, че когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на

плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация, а съгласно § 2 ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса. От вносителя е изискана допълнителна информация, такава не е представена, поради което с оглед събраните данни от съпоставката в системата МИС-ША правилно е прието, че митническата стойност не може да се определи по метода на чл.70, § 1 от М..

Съгласно чл. 74, § 1 М. когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. В изпълнение изискванията на този текст административният орган е изследвал последователно всеки един от посочените в § 2 вторични методи. Задълбоченият анализ на тези методи в оспореното решение обосновава извод, че митническата стойност не може да се определи по нито един от тях.

Законосъобразно в съответствие с изискванията на чл.74, § 3 М. и при спазване разпоредбите на чл.144 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 митническата стойност в оспореното решение е определена въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията и член VII от Общото споразумение за митата и търговията.

С оглед изложеното съдът намира, че законосъобразно митническата стойност на внесените автомобили е определена по реда на чл.74, § 3 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския съвет и Парламента.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя за непосочване на способа, по който е определена митническата стойност и неговата нормативна регламентация. След анализ на възможностите за използване на някой от четирите вторични метода, посочени в чл.74, § 2, букви от а) до г) от Регламент (ЕС) 952/2013, административният орган е обосновал извод, че нито един от тези вторични методи не може да намери приложение. Посочено е, че митническата стойност следва да бъде определена по реда на чл.74, § 3 М.. Посочен е точно използваният способ, определен в регламента - когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а)споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията;

б)член VII от Общото споразумение за митата и търговията, бележките към него и в) Глава 3 от от Регламент (ЕС) 952/2013. В оспореното решение е дефинирано и в какво точно се състои използването на този метод – сравнителен анализ на декларираните с М. митнически стойности на всички стоки, попадащи в същите кодове по КН на ЕС и със същата държава на произход, като са отчетени всички елементи на стоките, които могат да окажат влияние върху тяхната икономическа стойност, като физическите, функционалните и качествените характеристики, доброто име на остойносттаваните стоки, справка в интернет и др.

С оглед изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По претенцията за присъждането на разноски.

Предвид изхода на делото на жалбоподателя такива не се следват и съдът не ги присъжда. На основание направеното искане и чл. 143, ал.3 АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 100 лв.

Така мотивиран, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] срещу Решение № РЗМ-5800-1584/32-382494 от 29.11.2021 г., издадено от директора на ТД Митница С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на ТД Митница С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: